

INSPIREREN

■ Geen gebrek aan ambitie bij de jongens en meisjes uit groep 8 van de islamitische basisschool Al Ummah uit Enschede. Samen met leeftijdsgenootjes van OBS De Schakel uit Nunspeet laten ze zich inspireren door twee ambassadeurs van de wetenschap, de Egyptische chemicus Ghada Bassioni en nanotechnoloog Wilfred van der Wiel van de Universiteit Twente. foto Reinier van Willigen

Geloof in de wetenschap

Hoe de wetenschap de vloek van de farao verjoeg. Een Egyptische moslima boeit Twentse jeugd.

door **Martin Ruesink**

ENSCHEDÉ - De een wil hartschirurg worden, de ander advocaat, de derde architect en de vierde kinderarts. Geen gebrek aan ambitie bij de jongens en meisjes uit groep 8 van de islamitische basisschool Al Ummah uit Enschede. Samen met leeftijdsgenootjes van OBS De Schakel uit Nunspeet lieten de leerlingen zich deze week inspireren door twee ambassadeurs van de wetenschap, de Egyptische chemicus Ghada Bassioni en nanotechnoloog Wilfred van der Wiel van de Universiteit Twente.

Ze komt uit een familie van wetenschappers, is getrouwd met een natuurkundige en geeft de fakkel door aan haar oudste dochter die biologie wil worden. Wat doctor Ghada Bassioni (41) betreft vormen haar geloof en haar

hoofdhoekje geen enkele belemmering voor een carrière aan de Ain Shams-universiteit van Caïro, waar ze hoofd van de chemiefaculteit is. Om maar even een misverstand weg te nemen: „Meisjes doen het gemiddeld beter in ons hoger onderwijs. Ze zijn veel gemotiveerder.”

Ze spreekt vloeiend Engels en Duits en geen van de leerlingen vandaag hoeft op de vertaling van Van der Wiel te wachten om haar terug te groeten in het Engels. Als daarop de Arabische groet salaam aleikum (letterlijk: vrede) klinkt, wordt hij onmiddellijk beantwoord door de leerlingen van Al Ummah. Het plusklasje van OBS De Schakel kent er weer een begrip bij. Bassioni is net als UT-collega professor Wilfred van der Wiel (1975) lid van de Global Young Academy, een wereldwijde organisatie die kinderen enthousiast wil

maken voor een toekomst in de wetenschap en ze vertrouwd leren maken met de wetenschappelijke manier van denken. Bassioni doet dat in Enschede met een spannend verhaal over de vloek van de farao en Van der Wiel met een heldere uitleg over zijn vakgebied.

„Strek je arm maar even en houd je duim omhoog. Goed naar die duim kijken.” Van der Wiel, verbonden aan het instituut voor nanowetenschappen Mesa+, knipt met de vingers van zijn andere hand. Zo, weer een seconde voorbij. Eentje waarin de duimnagel een nanometer, ofwel een miljardste meter is gegroeid. Ongeveer 3 millimeter per maand om het wat

“ Meisjes doen het gemiddeld beter in ons hoger onderwijs

Ghada Bassioni, doctor

alledaagser te maken. Net zo alledaags als de vloek van de farao overigens, radongas dat zich net zo makkelijk in een mufte slaapkamer ophoopt als in een eeuwenoude mummietombe. Hoe minder je lucht, hoe meer van het gas zich ontwikkelt en hoe riskanter het wordt: voor je gezondheid. Hoe (bij)geloof het moest afleggen tegen de wetenschap.

„Nee, ik geloof niet meer in de vloek van de farao, omdat ik nu dankzij wetenschappelijk onderzoek weet hoe het zit”, zegt Bassioni. „Maar er zijn in Egypte nog altijd mensen die wel in de vloek geloven. Hoeveel? Oh... duizenden denk ik.” De leerlingen lachen, zij gaan liever voor de harde feiten en luisteren geboeid naar het verhaal van de Egyptische doctor die binnenin de piramides is geweest.

De tweelingzusjes Rawwa en Rana en hun klasgenootjes Firdaouss en Hayrunnisa staan te popelen om daarna in een van de vele laboratoria van de universiteit proefjes te bekijken en zelf te doen. Zoals het mengen van vloeistoffen die door hun onderling verschillend gewicht keurige laagjes in een glazen kolom vormen.

Of kijken wat er gebeurt als je onder een stolp rondom een opgeblazen ballonnetje alle lucht wegzuigt. De meiden hebben opvallend veel belangstelling voor een beroep in de medisch-technologische hoek, waar hun mannelijke klasgenoten als eerste ‘advocaat’ of ‘architect’ roepen bij de vraag wat hun droombaan is.

„De meesten van ons gaan na de vakantie naar Scholengemeenschap Zuid, sommigen naar een andere school”, zegt Rana. En daarna naar de universiteit in de eigen stad? Dat lijkt de meiden heel leuk, maar om kinderarts of hartschirurg te worden moeten ze echt elders studeren.

„Wij stimuleren jongens en meisjes om verder te studeren, ook in de techniek”, zegt meester Yunus Meijerink, leerkracht van groep 8. „En veel ouders zijn daarin net zo gemotiveerd als wij. Ons geloof legt meisjes niets in de weg om wetenschapper te worden.”

Bassioni neemt glimlachend het compliment in ontvangst dat ze een rolmodel is voor jonge moslima's. „Ik vind het belangrijk om te laten zien dat sommige stereotypingen over moslima's gewoon niet kloppen.”